

33. Àlàáfiaà wà fún mi ní ojò tí (ìyàà mí) bí mi àti ni ojò tí èmi yóò kú àti ní ojò tí (Allaahu) yóò gbé mi dide ní ààyè.

34. Ìyẹn ni (òrò nípaà) Hiisaa ọmọ Maryamu èyí tí i ẹ ọrò òtítọ́ tí wọn n ẹ àriyànjiyàn nípaà rẹ.

35. Kò yẹ Allaahu pé kí Ó bímọ. Mímọ ni fún Un, nígbà tí Ó bá pinnu lóri nńkan kan, yóò sọ fún un pé: Jẹ bẹẹ, á sì jẹ bẹẹ.

36. Àti pé dájúdájú Allaahu ni Olúwaà mi àti Olúwaà yín, nítorí náà ẹ máa sìn Ìn, èyí ni ojú ọ̀nà tí ó tọ.

37. Sùgbón àwọn ijọ náà yapa lààrin araa wọn; nítorí náà ègbé ni fún àwọn tí wọn Ẹ̀ì gbàgbọ nípaà ipàdẹ́ ní ojò tí ó tóbi.

38. Báwo ni ìgbọ̀ràn àti ìríràn-an wọn yóò tí rí ní ojò tí wọn yóò wáá bá Wa; sùgbón àwọn alágbòsí ní ojò naà, wọn yóò wà nínú un ìṣinà tí ó fọ́jù hàn.

39. Kí o sì máa ẹ ìkílọ́ fún wọn nípaà ojò ìbànújẹ nígbà tí (Allaahu) yóò ẹ ìdájọ́, bẹẹ sì ni (nísisiyí) wọn kò bìkítà, bẹẹ ni wọn kò gba (Allaahu) gbọ.

40. Dájúdájú Awa ni yóò jogún ilẹ̀ àti ohun tí ó wà ní oríi rẹ, ọ̀dọ̀ Wa ni wọn yóò dá wọn padà sí.

41. Kí ó sì tún ẹ ìrán tí ìtàn-an Ibraahiimu tí ó wà nínú un Ìwé-Mímọ́. Dájúdájú ọ̀nà jẹ olódodo, Ànnàbí sì ni.

42. Nígbà tí ó sọ fún bàbáà rẹ pé: Ìwọ̀ bàbáà mi, kí ló ẹ tí o fí n sìn ohun tí kò gbọ̀rọ́, tí kò ríran, tí kò le ẹ ànfààni kan fún ẹ?

43. Ìwọ̀ bàbáà mi, dájúdájú èmi tí ní ìmọ kan irú èyí tí ìwọ̀ kò ní, nítorí náà tẹ̀lẹ̀ mi, èmi yóò fí ẹ mọ ọ̀nà tí ó tọ.

44. Ìwọ̀ bàbáà mi. Má ẹ sìn ẹ̀sù, dájúdájú ẹ̀sù ẹ àìgbọ̀ràn sí (Allaahu) Olópò àánú.

وَالسَّلَامُ عَلَى يَوْمٍ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ وَيَوْمَ أُبْعَثُ

حَيًّا ﴿١٨﴾ ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۖ قَوْلَ الْحَقِّ

الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿١٩﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ

وَلَدٍ سُبْحَنَهُ ۚ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ

فَيَكُونُ ﴿٢٠﴾ وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ هَٰذَا

صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٢١﴾ فَاحْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ

بَيْنِهِمْ ۖ قَوْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدٍ يَوْمٍ عَظِيمٍ

﴿٢٢﴾ أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونَنَا لَكِنِ الظَّالِمُونَ

الْيَوْمَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢٣﴾ وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ

إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٤﴾

إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ

﴿٢٥﴾ وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ ۚ إِنَّهُ كَانَ صَدِيقًا

نَبِيًّا ﴿٢٦﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَتَّبِعْ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا

يَسْمَعُ وَلَا يُبْصِرُ وَلَا يُغْنِي عَنْكَ شَيْئًا ﴿٢٧﴾

يَتَّبِعْ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ

فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٢٨﴾ يَتَّبِعْ لَا

تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ عَصِيًّا